Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Taisia Prutean
Dosarul nr. 2r-1455/26
(2-26083249-02-2r-14072026)

D E C I Z I E

20 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Sergiu Balaban, în interesele lui Iulian Sarivan,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2026, prin care s-a admis parțial cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie,

în cauza civilă la cererea înaintată de către Dina Sarivan în interes propriu și înteresul copiilor *****Sarivan,***** Sarivan și ***** Sarivan privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva acțiunilor agresorului Iulian Sarivan,

A C O N S T A T A T:

Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție și emiterea ordonanței de protecție:

La data de 1 iulie 2026, Dina Sarivan în interes propriu și înteresul copiilor minori *****Sarivan,***** Sarivan și ***** Sarivan a depus cerere privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Iulian Sarivan, solicitând aplicarea pe un termen de 6 luni a următoarelor măsuri de protecție: - obligarea de a părăsi temporar locuința comună din corn. Cruzești, str. *****, 53, mun. Chișinău și a sta departe de locuința victimei; - obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea și cu copiii acesteia; - interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima și cu copiii acesteia; - interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor și alte locuri pe care persoana protejată și copiii ei le frecventează; - obligarea de a participa la un program special de tratament, pentru reducerea violenței si eliminarea ei; - limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; - interzicerea de a păstra și a purta armele deținute neautorizat în locuința din mun. Chișinău, bd. *****, 39/8, sc. 10, ap. 306. Măsurile de protecție să fie aplicate obligatoriu cu monitorizarea electronică, în modul prevăzut de lege.

În motivarea cererii petiționara Dina Sarivan a indicat că, se află în relație de căsătorie cu Iulian Sarivan din 19 februarie 2008. Din această căsătorie au rezultat trei copii, dintre care

doar fiul Sarivan *****, născut la *****, este minor, iar fiicele Sarivan Ionela, născută la 9 aprilie 2006, și Sarivan*****, născută la *****, sunt majore.

Potrivit susținerilor petiționarei, de mai mulți ani soțul său nu este încadrat în câmpul muncii, consumă în exces băuturi alcoolice, iar uneori și substanțe narcotice. Aceasta a relatat că, aflându-se sub influența acestor substanțe, Iulian Sarivan manifestă în mod repetat un comportament agresiv, exercitând asupra sa acte de violență psihologică, constând în provocarea unor suferințe psihice și a unei stări permanente de tensiune, intimidare și impunerea propriei voințe. Totodată, a indicat că acesta îi adresează injurii și insulte, o ridiculizează, o șantajează, intervine în viața sa personală, manifestă gelozie excesivă, încearcă să o izoleze de familie, prieteni și comunitate, o amenință cu aplicarea violenței fizice și afișează ostentativ o armă de vânătoare și o sabie pe care, potrivit afirmațiilor sale, le deține ilegal. În opinia victimei, acest comportament i-a creat o stare continuă de teamă și insecuritate, determinând-o să se teamă să locuiască împreună cu agresorul.

Petiționara a mai arătat, că agresorul refuză să urmeze un tratament împotriva dependenței de alcool și că, ori de câte ori consumă alcool, o amenință și o insultă, manifestările agresive având loc, de cele mai multe ori, în prezența copiilor, care sunt speriați și afectați emoțional de conflictele dintre părinți. Totodată, aceasta a susținut că era amenințată să nu sesizeze organele de drept, motiv pentru care, de teamă, nu a depus anterior plângeri la poliție.

Potrivit cererii, actele de violență au devenit frecvente începând cu toamna anului 2025. În acest context, la 10 decembrie 2025, petiționara a depus la Agenția Servicii Publice o cerere de divorț, pe care ulterior a retras-o la solicitarea părinților agresorului și a altor rude apropiate.

Referindu-se la evenimentele recente, victima a indicat că, la 9 iunie 2026 a plecat împreună cu soțul și fiul lor minor într-o deplasare în Bulgaria, cu ocazia participării copilului la o competiție sportivă. Aceasta a relatat că încă de la începutul deplasării au apărut conflicte între soți, iar ulterior, la hotel, agresorul i-ar fi adresat cuvinte necenzurate, ar fi încercat să o constrângă să îl însoțească în camera de hotel și ar fi exercitat presiuni psihologice asupra sa.

După revenirea în țară, petiționara i-a propus soțului o separare temporară, apreciind că comportamentul acestuia este incompatibil cu rolul de soț și părinte. În urma acestei înțelegeri, Iulian Sarivan a locuit, în perioada 18-27 iunie 2026, împreună cu fiul minor în apartamentul familiei situat în municipiul Chișinău.

Victima a mai relatat că, în noaptea de 26 spre 27 iunie 2026, agresorul a apelat-o telefonic în repetate rânduri, fapt care i-a provocat o stare de teamă și a determinat-o să nu se simtă în siguranță în propria locuință. De asemenea, aceasta a arătat că, la 27 iunie 2026, fiica lor *****l-a adus pe fiul ***** la domiciliul din comuna Cruzești, unde locuiește împreună cu mama sa, menționând că, potrivit afirmațiilor fiicei, tatăl se afla în stare de ebrietate.

Potrivit petiționarei, rămas singur în apartament, agresorul a continuat să consume băuturi alcoolice și să o contacteze telefonic, adresându-i amenințări și injurii, motiv pentru care aceasta l-a blocat pe rețelele de socializare și în aplicațiile de comunicare. Totodată, a susținut că, inclusiv în ziua de 28 iunie 2026, când familia sărbătorea majoratul fiicei*****, agresorul a continuat să o amenințe prin intermediul copiilor, existând, potrivit afirmațiilor sale, o înregistrare audio anexată cererii.

În continuare, victima a arătat că manifestările de gelozie ale soțului generează frecvent conflicte familiale, iar copiii asistă la acestea și sunt afectați emoțional, devenind retrași și

anxioși. De asemenea, a relatat că, în noaptea de 28 iunie 2026, a fost informată de fratele său că agresorul intenționa să își pună capăt zilelor, însă, din cauza fricii pe care o resimțea, nu s-a deplasat la acesta, intervenția fiind realizată de sora agresorului. Totodată, a susținut că Iulian Sarivan amenință în mod repetat că își va lua viața și că îi va implica și pe membrii familiei în acest demers, fapt care le provoacă tuturor o stare continuă de teamă și insecuritate.

În aceste condiții, petiționara a apreciat că atât ea, cât și copiii săi au calitatea de subiecți ai raporturilor juridice reglementate de Legea nr. 45 din 1 martie 2007 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, solicitând emiterea unei ordonanțe de protecție pentru prevenirea producerii unor noi acte de violență și pentru asigurarea protecției vieții, sănătății și securității sale și a copiilor.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2026, a fost admisă parțial cererea depusă de Dina Sarivan și s-a eliberat ordonanță de protecție, prin care, în favoarea victimei Dina Sarivan au fost dispuse pe un termen de 3 luni următoarele măsuri de protecție de la acțiunile agresorului Iulia Sarivan: obligarea de a părăsi temporar locuința comună din corn. Cruzești, str. *****, 53, mun. Chișinău și a sta departe de locuința victimei; - obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea; - interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima; - interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei; - obligarea de a participa la un program special de tratament, pentru reducerea violenței si eliminarea ei; - limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; - interzicerea de a păstra și a purta armele deținute neautorizat în locuința din mun. Chișinău, bd. *****, 39/8, sc. 10, ap. 306. Măsurile de protecție prevăzute la lit.a)-d) urmează a fi aplicată obligatoriu cu monitorizarea electronică, în modul prevăzut de lege. Sa esplicat victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute de ordonanța de protecție. S-a încasat de la Iulian Sarivan în beneficiul statului suma de 250 lei, cu titlu de taxă de stat. S-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a victemelor violenței în familie de la acțiunile agresorului Iulian Sarivan față de copii *****Sarivan, anul nașterii *****,***** Sarivan, anul nașterii ***** și ***** Sarivan, anul nașterii *****.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 7 iulie 2026 avocatul Sergiu Balaban, în interesele lui Iulian Sarivan, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul sediul Centru din 1 iulie 2026, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii primei instanțe, rejudecarea cauzei, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu respingerea cererii depuse de Dina Sarivan privind emiterea ordonanței de protecție.

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului, recurentul a susținut că încheierea contestată este nelegală și netemeinică, fiind pronunțată cu încălcarea normelor de procedură și a dreptului său la un proces echitabil.

În acest sens, recurentul a invocat că nu i-a fost comunicată ordonanța de protecție în modalitatea prevăzută de lege, susținând că a aflat despre existența acesteia doar prin intermediul unor capturi de ecran transmise de rudele intimatei și că nu i-a fost explicată procedura de monitorizare de către autoritățile competente. În opinia sa, această împrejurare i-a încălcat dreptul de a lua cunoștință de actul judecătoresc și de a beneficia de garanțiile unui proces echitabil.

Totodată, recurentul a arătat că pricina a fost examinată în lipsa sa, susținând că nu a fost legal și efectiv citat pentru ședința de judecată ori că s-a aflat în imposibilitate obiectivă de a se prezenta, fiind astfel lipsit de posibilitatea de a formula apărări, de a combate afirmațiile intimatei și de a prezenta propria versiune asupra faptelor.

De asemenea, acesta a susținut că instanța de fond și-a întemeiat concluziile exclusiv pe declarațiile intimatei, fără ca acestea să fie confirmate prin probe obiective și independente. În opinia recurentului, la dosar nu există rapoarte de expertiză medico-legală, certificate medico-legale sau alte înscrisuri medicale care să confirme existența unor leziuni corporale ori a unor acte de violență fizică exercitate asupra victimei.

Recurentul a mai invocat că din materialele cauzei ar rezulta doar existența unor conflicte și neînțelegeri verbale între soți, apreciind că asemenea împrejurări nu sunt suficiente pentru a demonstra existența violenței în sensul Legii nr. 45 din 1 martie 2007 și nici pentru a justifica restrângerea drepturilor sale fundamentale.

Totodată, acesta a susținut că hotărârea contestată nu cuprinde o analiză individualizată a probelor administrate și nu motivează existența unui risc real și actual care să justifice aplicarea măsurilor de protecție, instanța limitându-se, în opinia sa, la reproducerea afirmațiilor intimatei.

Recurentul a arătat că ordinul de protecție constituie o ingerință semnificativă în drepturile sale fundamentale, inclusiv în dreptul la respectarea vieții private și de familie, libertatea de circulație și dreptul de proprietate, motiv pentru care acesta putea fi dispus doar în prezența unor probe suficiente care să demonstreze existența unui risc real și iminent.

De asemenea, recurentul a susținut că înregistrările foto și video depuse la dosar au fost realizate selectiv și scoase din context, iar declarațiile martorului audiat ar proveni de la o persoană interesată de soluționarea cauzei în favoarea intimatei.

Un alt argument invocat a vizat faptul, că instanța de fond a respins cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în privința copiilor, împrejurare pe care recurentul o consideră de natură să demonstreze inexistența unui comportament agresiv sistematic față de membrii familiei și existența unor relații armonioase cu aceștia.

Totodată, recurentul a arătat că avea încheiat un contract individual de muncă în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și că, din cauza faptului că nu ar fi fost înștiințat legal despre existența ordonanței de protecție, a pierdut posibilitatea de a ocupa respectivul loc de muncă.

Recurentul a invocat existența unei erori materiale în cuprinsul încheierii contestate, arătând că în preambulul acesteia este indicat art. 279^9 din Codul de procedură civilă, deși un asemenea articol nu există, apreciind că această împrejurare reflectă o aplicare eronată a normelor de drept.

La cererea de recurs avocatul Valentin Guțu, în interesele intimatei Dina Sarivan a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de recurs, solicitînd respingerea recursului ca nefondat.

La data de 17 iulie 2026 reprezentantul recurentului Iulian Sarivan, avocatul Sergiu Balaban a expediat prin intermediul poșteie electronice o cererea, prin care a solicitat amînarea examinării cauzei pentru o altă dată, invocând necesitatea acordării unui termen de 1-2 zile pentru studierea dosarului.

Colegiul judiciar respingere cererea de amînare ca fiind neîntemeiată, or, dosarul a fost transmis instanței de recurs cu respectarea procedurii legale, iar reprezentantul recurentului a avut posibilitatea să consulte materialele dosarului înainte de data fixată pentru examinarea recursului, nefiind prezentate dovezi că acesta ar fi fost împiedicat să își exercite acest drept.În plus, având în vedere natura litigiului, care privește aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie, cauză ce, potrivit legii, se examinează cu celeritate pentru a asigura protecția efectivă și promptă a pretinsei victime, admiterea unei cereri de amânare nejustificate ar fi contrară exigențelor de soluționare urgentă a unor asemenea cauze.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul judiciar reține că încheierea recurată a fost pronunţată la 1 iulie 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 7 iulie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Din sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia

acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; violenţă fizică-vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; violenţă psihologică - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar, violenţă spirituală- subestimare sau diminuare a importanţei satisfacerii necesităţilor moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspiraţiilor membrilor de familie, prin interzicere, limitare, luare în derîdere sau pedepsire a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice sau religioase; impunere a unui sistem de valori personal inacceptabile; alte acţiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare; violenţă economică- privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar; violenţă împotriva femeilor - act/acte de violenţă bazat/bazate pe gen, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferinţă fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată; victimăadult – persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă împotriva femeilor şi/sau actelor de violenţă în familie; victimă-copil- persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau la acte de violenţă în familie; situaţie de criză/situaţie critică- totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitînd intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Articolul 3 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, (1) Subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.(1^1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie. (2) Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt:a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;b) în condiţia de locuire separată:

persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 278^7 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art.15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.(2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor;b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima;i) interzicerea de a păstra şi a purta armă;j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv.

În accepțiunea art.15 alin. (2) şi alin. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, (2) Ordonanța de protecție se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliției și organului de probațiune din raza unității administrativ-teritoriale în care își are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului sau a victimei care are copii, instanţa de judecată informează şi autoritatea tutelară de la locul aflării copilului.(2^1) În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie.(3) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 6 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție, doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Din materialele cauzei și din explicațiile oferite de părți în fața instanței de fond s-a stabilit că Dina Sarivan și Iulian Sarivan sunt în relații de căsătorie și au trei copii comuni: *****Sarivan, născută la 9 aprilie 2006,***** Sarivan, născută la *****, și ***** Sarivan, născut la *****. În aceste condiții, părțile întrunesc calitatea prevăzută de art. 3 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, fiind subiecți ai raporturilor juridice reglementate de această lege.

La 1 iulie 2026, Dina Sarivan a depus, în interes propriu și în interesul copiilor *****Sarivan,***** Sarivan și ***** Sarivan, cerere privind emiterea unei ordonanțe de protecție împotriva acțiunilor pretinsului agresor Iulian Sarivan, solicitând aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de șase luni.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 1 iulie 2026, cererea a fost admisă parțial, fiind emisă ordonanța de protecție în favoarea victimei Dina Sarivan pentru o perioadă de trei luni.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că probele administrate confirmă existența unor acte de violență psihologică exercitate asupra Dinei Sarivan, manifestate prin amenințări verbale și un comportament intimidant, acestea reprezentând forme de violență în familie în sensul Legii nr. 45 din 1 martie 2007.

Instanța a apreciat că frecvența și caracterul repetat al manifestărilor agresive demonstrează existența unui risc real de reiterare a actelor de violență față de victimă, ceea ce justifică instituirea măsurilor de protecție în beneficiul acesteia.

Referitor la copiii părților, instanța de fond a constatat că materialul probator administrat nu confirmă existența unor acte de violență exercitate nemijlocit asupra acestora și nici nu cuprinde înscrisuri sau alte mijloace de probă, care să ateste existența unui risc individual în privința lor, motiv pentru care a respins cererea în această parte.

În ceea ce privește durata măsurilor de protecție, instanța a apreciat că termenul de trei luni este unul rezonabil și proporțional cu circumstanțele cauzei, fiind suficient pentru realizarea scopului preventiv al ordonanței de protecție și pentru oferirea posibilității agresorului de a-și reevalua conduita și de a urma măsurile dispuse de instanță

Raportând situația de fapt la prevederile art. 278^5, art. 278^6 alin. (3) și art. 278^7 alin. (2)–(4) Cod de procedură civilă, precum și la art. 2, art. 3 și art. 15 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a apreciat în mod corect circumstanțele cauzei și a dispus măsuri proporționale cu riscul constatat.

Referitor la susținerile recurentului privind pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil, determinată de faptul că nu ar fi fost citat legal și că nu i-ar fi fost comunicată ordonanța de protecție, Colegiul judiciar le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Din materialele cauzei rezultă că instanța de fond a întreprins toate măsurile procesuale prevăzute de lege pentru înștiințarea părților despre data, ora și locul examinării cauzei. Faptul că pricina a fost examinată în lipsa recurentului nu echivalează, prin el însuși, cu

încălcarea dreptului la apărare, atât timp cât instanța a constatat îndeplinirea procedurii de citare, fapt confirmat prin telefonograma anexată la (f.d.13), iar recurentul nu a prezentat probe care să demonstreze imposibilitatea obiectivă de a participa la ședința de judecată.

Totodată, eventualele aspecte privind modalitatea comunicării ordonanței după pronunțare nu sunt de natură să afecteze legalitatea soluției adoptate, acestea vizând etapa executării actului judecătoresc și neavând incidență asupra condițiilor de emitere a ordonanței de protecție.

Nici critica referitoare la pretinsa lipsă a probelor care să confirme existența violenței nu poate fi reținută.Or, potrivit art. 278⁶ alin. (3) CPC și Legii nr. 45/2007, instanța este obligată să aprecieze ansamblul probelor administrate pentru a stabili existența unui risc real de violență, fără ca legea să condiționeze emiterea ordonanței de existența unui certificat medico-legal sau a unei expertize medico-legale.

În speță, concluziile instanței nu s-au întemeiat exclusiv pe declarațiile victimei, ci pe coroborarea acestora cu celelalte mijloace de probă administrate, inclusiv înregistrările audio-video, declarațiile martorului, înscrisurile anexate, apreciate în ansamblul lor.

Este nefondată și susținerea recurentului potrivit căreia nu ar exista un risc real și actual.Or, existența riscului rezultă din caracterul repetitiv al comportamentului agresiv descris în cererea victimei și confirmat prin probele administrate, manifestat prin amenințări, intimidări, injurii, control excesiv și acte de violență psihologică.

Or, scopul ordonanței de protecție este prevenirea producerii unor noi acte de violență, iar nu sancționarea unor fapte deja consumate. Din acest motiv, legea nu impune existența unor leziuni corporale pentru dispunerea măsurilor de protecție.

Prin urmare, Colegiul apreciază că măsurile dispuse sunt proporționale cu scopul urmărit.Restrângerile instituite prin ordonanța de protecție reprezintă măsuri temporare și preventive, expres prevăzute de art. 15 din Legea nr. 45/2007, fiind destinate exclusiv înlăturării stării de pericol constatate de instanță.Aceste măsuri nu au caracter sancționator și nu depășesc ceea ce este necesar pentru protejarea vieții, sănătății și integrității victimei.

Nici argumentul privind pretinsa încălcare a art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu poate fi primit.Este adevărat că măsurile dispuse constituie o ingerință în exercitarea dreptului la respectarea vieții private și de familie. Totuși, aceasta este prevăzută de lege, urmărește scopul legitim al protejării drepturilor și libertăților altei persoane și este necesară într-o societate democratică pentru prevenirea violenței în familie.Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că autoritățile naționale au obligația pozitivă de a adopta măsuri eficiente pentru protejarea victimelor violenței domestice atunci când există un risc real de reiterare a acesteia.

Împrejurarea că instanța de fond a respins cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în privința copiilor nu conduce la concluzia inexistenței violenței exercitate asupra victimei. Dimpotrivă, aceasta demonstrează că prima instanță a efectuat o analiză individualizată a situației fiecărei persoane indicate în cerere și a dispus măsuri doar în măsura în care existența riscului a fost dovedită prin probele administrate, fără a admite cererea în mod formal sau automat.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată ca fiind întemeiată și legală concluzia instanței de fond de admitere parțială a cererii înaintate cu privire aplicarea măsurilor de protecție în privința victimelor violenței în familie, deoarece motivele indicate sunt justificate în fapt, motive pentru care

instanța ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Sergiu Balaban, în interesele lui Iulian Sarivan și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2026.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Sergiu Balaban, în interesele lui Iulian Sarivan.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2026, prin care s-a admis parțial cererea înaintată de către Dina Sarivan în interes propriu și înteresul copiilor *****Sarivan,***** Sarivan și ***** Sarivan privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva acțiunilor agresorului Iulian Sarivan.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Roman Pascari